

DE JONGS VAN ASSINK

Plattelandskomodie

door

HENK STRAALMAN

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

Fax: 072 - 5 15 53 66

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE JONGS VAN ASSINK** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **HENK STRAALMAN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2010 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **11** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

Personen

Opa Derk-Jan Assink

Oma Hendrika Assink

Zoon Jan Assink

Zoon Hendrik Assink

Zoon Derk Assink

Poolse Maria Ribbers

Poolse Eva Ribbers

Poolse Elzbieta (elz) Ribbers

Handelaar **Karel**

Huishoudster **Ria**

Buurvrouw Hedwich (paardrijdster, bemiddelingsbureau)

Figuranten:

Dokter

Postbode

Kleinkinderen

Arend Oude vriend van Oma

Bakker

Decor

De taferelen spelen zich af in de keuken van de boerderij, in de kamer van het kleine huisje, voor het doek en in een buitendecor.

Voor wie niet de mogelijkheid heeft om al die decors te maken kan ik een buitendecor aanraden met als achtergrond afbeeldingen van boerderijen.

Eerste Bedrijf

(In de keuken van de boerderij. Het speelt zich af in de jaren zeventig. Oma en Ria zijn kokosmatten aan het leggen)

RIA: *(is kokosmat aan het uitrollen en Oma komt met de andere mat op even stil toneel)* Bij ons thuis hebben we geen kokosmatten meer, wij hebben al vloerbedekking, veel minder werk, even met de stofzuiger er overheen en klaar is Kees.

OMA: Dat willen wij ook wel, maar zie met die jongens hier weet ik ook nog niet welke kant het op gaat. Zo lang die hier nog wonen en geen van allen heeft nog een vrouw, tja wat moet je dan.

RIA: *(kijkt door het raam)* He, Karel is er ook al weer. Wat is die hier toch vaak?

Wat heeft hij hier altijd te zoeken?

OMA: Oh is karel er, wat doet ie?

RIA: Hij staat bij Hendrik oud ijzer op te laden.

OMA: Zeg wij moeten die dekens en lakens ook nog opvouwen. Kun je ze vast

Voor de dag halen, dan zet ik de tafels en stoelen weer op de plek.

RIA: Dat is goed. *(af)*

OMA: *(kijkt om zich heen en loopt naar het raam en wenkt naar Karel)*

KAREL: *(op)* En heb je de foto's?

OMA: Ja, hier *(haalt onder de rok uit de "nofzak"foto's en geeft die aan Karel. Karel steekt ze snel bij zich en wil af gaan. (Oma gaat verder met het klaar zetten van het meubilair)*

HENDRIK: *(op)* Waar was je toch gebleven. Zo praat ik met jou en zo ben je weer verdwenen.

KAREL: *(praat er overheen)* En, Hendrik heb jij nog meer op te ruimen?

HENDRIK: Ja, het werd ook hoog tijd dat ik eens wat opruimde, want nu krijg ik wat meer ruimte in de schuur.

KAREL: Jij houdt anders wel van opruiming man!

HENDRIK: Is dat trouwens nog antiek?

KAREL: Antiek? Ja, als je 120 jaar wordt, dan is dat wel een keer antiek. Nee, dat spul is niet veel waard, hooguit de oudijzerprijs.

HENDRIK: Hoe is het met de oudijzerprijs dan?

KAREL: Slecht, het ijzer brengt niets meer op. Nee centenwerk is het, dus ik kan jou er niet veel voor geven, al zou ik dat wel graag willen hoor, maar het zit er niet aan. *(er komt een auto langsrijden met een paar alternatieve figuren erin.)*

HENDRIK: Wat zijn dat toch voor een lui. Gisteren reden ze hier ook

al langs. Wat hebben die hier toch te zoeken? (*haasten zich naar het raam*)

KAREL: Zo te zien zijn dat van die beatle figuren. Van die lui die daar hassies zitten te roken en met van die lange haren. Hoe noem je die ook alweer.

HENDRIK: Oh, dat is van dat langharige werkschuw tuig.

KAREL: Ja, ja zo noemen ze dat langharig werkschuw tuig. Die lui vervelen zich jongen en dan gaan ze een beetje rondrijden in een auto.

HENDRIK: Zaten er ook nog Dolle Mina's bij in?

KAREL: Volgens mij zaten er op de achterbank ook nog wel een paar Dolle Mina's.

HENDRIK: Wat een tijd anders hé tegenwoordig, lange haren en maar protesteren wat ze doen. In Amsterdam daar gingen ze toch te keer. Volgens mij hebben ze daar alles kort en klein geslagen. Heb je dat niet gezien op TV?

KAREL: Ik heb wat problemen met de ontvangst. De laatste tijd heb ik geen TV gekeken, want mijn antenne is kapot. De nieuwe burens bij ons op het kamp zijn met de woonwagen te kort langs mijn wagen gereden en daardoor is mijn antenne kapot. Maar ze zullen het weer repareren hebben ze gezegd.

HENDRIK: Zo, heb jij nieuwe burens?

KAREL: Ja, beste lui zijn het, ja aardige en eerlijke lui verder wel. Daar heb ik het wel mee getroffen geloof ik. Zeg Hendrik, dat oude keteltje daar, doe je daar nog wat mee?

HENDRIK: Oh, dat oude keteltje, wat wil je daarmee dan?

KAREL: Die wil ik wel hebben, maar ik kan er niets voor geven.

HENDRIK: Dat hoeft ook niet. Dat ding is toch niets meer waard. Hoe wil je dat ding meenemen dan?

KAREL: Onder de arm. Hendrik ik ga maar eens.

HENDRIK: Kunnen we even afrekenen?

KAREL: Oh ja dat was ik alweer vergeten. Ik zei al dat oude ijzer is tegenwoordig niets meer waard. Het brengt niets meer op. Hier daar heb je nog een kwartje van me en dan is het nog dik betaald. Hendrik ik zou zeggen tot de volgende keer maar weer. (af)

OPA: (*op en ziet Karel weggrijden.*) Wat moet dat voorstellen, Hendrik?

HENDRIK: Dat zie je toch vader. Karel heeft dat oude keteltje en nog meer rommel gekocht.

OPA: Gekocht? En hoeveel heeft het opgebracht?

HENDRIK: Nou ja, kijk dat ding had natuurlijk geen waarde. Het was

nogal een vervallen ding.

OPA: Wat heeft hij nog meer opgeladen dan? Toch niet die onderdelen van die dorstmachine?

HENDRIK: Ik heb hem alles meegegeven.

OPA: Maar, dat is toch geen oud ijzer? Dat is antiek!

HENDRIK: Volgens Karel was dat geen antiek.

OPA: Volgens Karel, volgens Karel; die Karel is toch niet te vertrouwen.

HENDRIK: Hij zei dat zulk spul niets waard is.

OPA: Als dat spul niets waard is, waarom neemt hij het dan mee? En dan nog wat, dat keteltje waar je het over had hé, dat heeft voor mij veel waarde. Ik had het nog op willen laten knappen, het is n.l. een familiebezit.

HENDRIK: Oh ja? Is dat zo? Nooit geweten!

OPA: En ik heb van horen zeggen dat mijn oma dat keteltje ook al gebruikt heeft.

HENDRIK: Dan kun je nagaan hoe oud dat ding wel niet is. Geen wonder dat hij er zo slecht uit ziet.

OPA: Kun je nagaan dat het antiek is. En dat heb jij zomaar aan Karel meegegeven!

Jongen jij moet maar eens een keer wat nuttigs gaan doen. Denk jij dat je hier later nog de kost kunt verdienen?

HENDRIK: Jawel, waarom niet dan?

OPA: Wil jij met je twee broers voor altijd op de boerderij blijven dan?

HENDRIK: Vader nu niet weer, hoe vaak zeg je dat nu al. Wij kunnen ons toch best redden. Ik klus wat bij met mijn smederijtje en ik doe het werk op de boerderij. (*ondertussen komen Ria en Oma op met wasmand.*) En wat zijn we nu nodig. Uitgaan doen we toch niet, dus daar geven we geen cent aan uit.

RIA: Kan er even iemand helpen met die zware lakens en dekens?

OPA: Wij komen eraan.

HENDRIK: Zal ik je even helpen met het opvouwen van de lakens?

RIA: Fijn Hendrik!

HENDRIK: Zie je wel vader, ik kan zelfs al lakens opvouwen.

OPA: Ja met de hulp van Ria kan ik het ook. Als je dat alleen moest doen, dan kwam er toch niets van terecht.

OMA: En het wordt mij allemaal een beetje te zwaar. Ik moet ook aan mijn rikketik denken. Vijf jaar geleden heb ik een zware hartoperatie gehad.

HENDRIK: Ja moeder dat klopt wel maar alleen jouw mond heeft er in elk geval niet van geleden. Praten kun je nog wel, nou ja praten schetteren zul je bedoelen.

OMA: Gelukkig wel als ik dat ook niet meer kon. Ja als je niet meer praten kan dan heb je niet veel meer te vertellen. Zeg waar zijn Jan en Derk eigenlijk?

HENDRIK: Derk is de kalverstal aan het uitmesten en Jan gooit de grup leeg en daarna gaat hij hout kloven.

OPA: Zeg Hendrik jij hebt nog klandizie. Hedwich is er met haar paard.

HENDRIK: Ik ga er gelijk naar toe. Jullie redden je nu toch wel. (*dames gaan door met het wasgoed*) Dag buurvrouw wat zal het zijn?

HEDWIG: (*op*) Dag smid graag het paard vierkant beslaan.

HENDRIK: Vierkant beslaan? Wacht eens dametje er staat nog een rekening van de vorige keer open. En hier nog een rekening, ook al niet betaald.

HEDWIG: Dat betaal ik je heus wel Hendrik.

HENDRIK: En moet ik dat geloven Hedwich? Ga dan eerst maar naar huis om geld te halen, dan praten we daarna wel weer verder. (*Ria af met wasgoed.*)

HEDWIG: Dat vind ik een minne streek van je Hendrik.

HENDRIK: Tot ziens Hedwich. (*Hendrik af.*)

HEDWIG: Die rotjongen, wat denkt hij wel, dat hij zijn geld niet krijgt!

OPA: Wat is er toch Hedwich?

HEDWIG: Wil ik mijn paard vierkant laten beslaan en dan stuurt Hendrik mij weg.

OMA: Wat? Heeft onze Hendrik jou weggestuurd? Die jongens moeten nog een hoop leren, dat weet ik wel, wat denken ze wel niet!

HEDWIG: a, inderdaad, ik betaal hem heus wel.

OMA: Daar twijfel ik ook geen moment aan. Maar ja de jongens zijn zo kort van stof. Dat komt ook omdat ze geen vrouw hebben.

HEDWIG: Dat denk ik ook wel ja!

OPA: Ja het wordt hoog tijd dat die jongens eens een vrouw krijgen. Daar worden ze wel anders van. En daar komt nog bij dat ze hier toch niet met z'n drieën boer kunnen blijven. De tijden veranderen nu eenmaal. Kijk maar eens om je heen. Er worden grote stallen gebouwd. Bij Groot Veldkamp zetten ze een ligboxenstal voor vijftig koeien. Moet je toch eens nagaan vijftig koeien. Die worden ook niet meer met een gewone melkmachine

gemolken in de stal, maar in een melkput. Ja, ja, ja, ja in een melkput. Je hebt nog nooit zoiets gezien.

HEDWIG: Ja, tijden veranderen. Maar weet je, die jongens hebben het veel te gemakkelijk. Ze worden door jullie en Ria verwend. Ze moesten maar eens een tijdje alleen gaan wonen, dat zal ze leren.

OMA: Daar hebben wij het ook al over gehad. Maar Derkjan wil eigenlijk nog niet zo.

Kijk dat huisje daar. Dat staat nu leeg en dat is ook van ons. Als Derkjan en ik daar nu eens gaan wonen en Ria kan ons mooi helpen.

HEDWIG: Dan laat je die jongens hier mooi alleen achter, dat zal ze leren.

OPA: Misschien dat ze dan wat meer aan vrouwen gaan denken.

HEDWIG: Oh vast wel, want dan moeten ze zelf koken, wassen, het bed opmaken en noem maar op.

OMA: En Derkjan als wij daar dan wonen dan kunnen we de boel nog mooi in de gaten houden.

OPA: Op die manier hebben we wel de lusten maar niet de lasten.

OMA: Derkjan dat doen we. De huurders die eruit zijn hebben net nieuwe vloerbedekking laten leggen door het hele huis.

OPA: Hebben ze dat dan laten liggen? Hebben ze dat niet meegenomen dan?

OMA: Heb jij ze zien slepen met vloerbedekking dan?

OPA: Nee dat niet. Dus die oude kokosmatten zijn allemaal weg. Oh maar als dat huis al helemaal gestoffeerd is dan wil ik er wel in. En centrale verwarming zit er ook al in. Laten ze hier dan maar mooi met hout en kolen blijven stoken.

HEDWIG: Wanneer gaan jullie erin dan?

OMA: Wat mij betreft meteen. Tja, wat let ons. We hebben allebei ons A.O.W. en we hebben ook nog wat in een oude sok bewaard.

OPA: Ja wat dat betreft kunnen we wel honderd jaar worden. Laten we eerst maar eens gaan vragen wat de jongens ervan vinden. *(Ria op)*

HEDWIG: Laat je door die jongens niks wijsmaken. Jullie zijn oud en wijs genoeg om voor jullie zelf te beslissen. *(af)*

RIA: Is er wat aan de hand? Jullie kijken zo beteuterd.

OPA: Nee, ja, ja nou eigenlijk wel ja, ach laat ook maar.

RIA: Wat is er nou?

OMA: Dan zal ik het maar vertellen, ga er maar eventjes bij zitten. Kijk dat zit zo. Dat huisje hiernaast, dat staat al een tijdje leeg zoals

je weet. We hebben ook nog geen nieuwe huurder kunnen vinden. Het is allemaal mooi ingericht en het leek ons wel wat om daarin te gaan wonen.

RIA: Oh..... en de jongens dan?

OMA: De jongens die blijven gewoon op de boerderij.

RIA: Dat is groot nieuws zeg. Weten de jongens dat al?

OPA: SST. Nog niets zeggen. Ze weten nog van niets.

OMA: Nee Ria, houd je mond hierover hoor! Ik weet nog niet hoe ik ze hun dat nog het best kan vertellen. Ze zullen er wel erg van schrikken denk ik.

RIA: En, hoe gaat dat met mij dan?

OMA: Jij gaat met ons mee.

OPA: Ja Ria als dat zou kunnen heel graag zelfs. Je kunt gewoon hetzelfde blijven verdienen wat mij betreft.

RIA: Dus dan werk ik alleen maar in dat huisje. En de jongens dan?

OMA: Die moeten zich maar redden. Dat moeten ze later ook als wij de benen rechtuit steken.

OPA: Inderdaad, als wij de benen rechtuit steken dan is er voor hen ook geen vader of moeder meer die voor hen zorgt. Dan moeten ze maar eens zien dat ze een vrouw krijgen.

RIA: Een vrouw, drie vrouwen in een huis?

OPA: Tja ze moeten zich maar redden hoor. Het zal mijn tijd wel duren. Kom Hendrika laten we de boel inpakken.

OMA: Ja Derkjan laten we ons boeltje pakken.

OPA: En, vertel nog maar niets hoor. *(opa, oma en Ria af. Hendrik op en zoekt wat in een kastje. Ria op ziet Hendrik en sluipt er naartoe, Ria is n.l. verliefd op Hendrik. Ria benadert Hendrik van achteren en dekt Hendrik de ogen af met haar handen.)*

RIA: Raad eens wie ik ben?

HENDRIK: Oei wat laat je mij schrikken zeg, gek die je bent! Je bent natuurlijk Ria, dacht je soms dat ik je stem niet herkende.

RIA: Ik verdraaide mijn stem nog wel en toch herkende je me, hoe komt dat?

HENDRIK: Ik hoef je niet te horen. Aan je parfum weet ik al dat jij het bent.

RIA: Ruik ik zo lekker dan?

HENDRIK: Ik weet zelf eigenlijk niet wat ik ruik. Iets van rozen of zo?

RIA: Nee je ruikt magnolia.

HENDRIK: Magnolia? Nog nooit van gehoord. Maar uh wat kom je hier zo doen?

RIA: Ik heb nieuws Hendrik.

HENDRIK: Oh ja, dat zal wel weer.

RIA: Kun je zwijgen?

HENDRIK: Natuurlijk, wat doe je geheimzinnig.

RIA: Ik heb groot nieuws. Maar mondje dicht hé, niet doorvertellen, of wil je het soms niet weten.

HENDRIK: Je maakt me nu wel erg nieuwsgierig, maar waar gaat het over?

RIA: Over je ouders, maar mondje dicht hé. Je mag niets doorvertellen.

HENDRIK: Ze hebben zeker nieuwe huurders gevonden voor dat huisje daar. Als je geen beter nieuws hebt dan dat.

RIA: Nee Hendrik, ze gaan er zelf in wonen.

HENDRIK: Wat? Gaan ze er zelf wonen? Wel heb ik van mijn leven! Hoe komen ze daar nu weer bij. Weten Jan en Derk er al wat van?

RIA: Nee, ik ben de eerste die het weet. Ik heb het net gehoord van de oudjes. (*schuift naar Hendrik*) Hendrik nu is er toch een kamertje voor ons over, hé?

Hendrik wat vind je daar nu van. Toe Hendrik zeg eens wat.

HENDRIK: Ik ben benieuwd wat Jan en Derk daar van zullen zeggen.

RIA: Of die het goed vinden dat ik verkering met je heb? Natuurlijk vinden ze dat goed, dat vinden ze zelfs leuk.

HENDRIK: Nee, dat bedoel ik niet. Wat ze ervan zullen zeggen dat pa en ma naar dat huisje gaan.

RIA: En ik dan? Ben ik dan niet belangrijk?

HENDRIK: Jij mag wel bij ons komen helpen hoor.

RIA: Hendrik, (*schuift tegen Hendrik aan*) denk je dan nooit aan mij? Hoe zou het zijn als wij samen voor het altaar staan? Je kunt bij ons wel boer worden hoor. En ik wil ook wel graag boerin worden. Mijn vader en moeder die mogen je ook wel.

HENDRIK: Wat moeten Jan en Derk zonder mij beginnen. Dat wordt nog erger nu pa en ma ook nog uit huis gaan. Maar jij blijft toch wel bij ons?

RIA: Nou dat weet ik nog niet, nu jij me toch niet meer mag.

HENDRIK: Ik mag jou wel, ja echt wel. Jij bent een fijne meid.

RIA: Oh ja Hendrik? Wat fijn om dat te horen.

HENDRIK: Maar verkering zit er niet in hoor Ria. Wat moeten Jan en Derk daar wel niet van zeggen.

RIA: (*staat op*) Jij met je Jan en Derk. (*kwaad*) Wat is er nou eigenlijk

belangrijker, ik of je broers. Nou blijkbaar zijn jouw broers belangrijker dan ik.

HENDRIK: *(Jan en Derk komen er aan met hout en kolen, ze hebben Ria gehoord.)* SST daar heb je ze.

RIA: Dat interesseert me niets dan horen ze gelijk hoe ik erover denk.

HENDRIK: Hou je toch stil Ria en vertel verder nog maar niets.

RIA: Nou je bekijkt het maar hoor. *(af)* Ik zal jullie vader en moeder wel snel helpen inpakken. *(Jan en Derk op)* Dan kunnen ze zo snel mogelijk hier weg.

JAN: Wat mankeert Ria toch?

DERK: En wat was dat ik of je broers, wat had dat te betekenen. Wat besprak je daar met Ria? Of mogen we dat soms niet weten.

JAN: Ja Hendrik, haal geen fratsen uit met die meid, denk eraan geen fratsen.

DERK: Ze zei, ik zal jullie vader en moeder helpen inpakken. Hoezo inpakken? Wat valt er in te pakken.

HENDRIK: Wat ik net gehoord heb van Ria. Kom maar eens wat dichterbij. En..... niet verder vertellen hoor.

JAN: Nee, dat doen we niet.

HENDRIK: Vader en moeder zijn van plan om in dat huisje daar te gaan wonen.

JAN: Wat vertel je me nou zeg. En ik dacht dat wij dat ding weer gingen verhuren.

HENDRIK: Nee, vader en moeder hebben andere plannen.

DERK: Maar dan zitten wij daar alleen in dat huis. Wie doet dan de huishouding, wie doet de boodschappen, wie doet de was, en wie kookt er dan eten voor ons?

HENDRIK: Ja maar Ria is er ook nog, die wil dat vast wel blijven doen...denk ik.

JAN: Jij met je Ria. En dan zeker de hele tijd met Ria in de keuken staan te sjansen.

En van werken komt dan niets meer terecht.

HENDRIK: Wat zeg je daar? Ik met Ria, hoe kom je daar toch bij!

DERK: Wil Ria hier nog wel werken als vader en moeder hier niet meer zijn?

JAN: Dan denk ik dat wij maar eens een andere hulp in de huishouding moeten inschakelen. Als Ria hier blijft wordt het alleen maar trammelant.

HENDRIK: Trammelant, als er eentje is die hier trammelant maakt dan ben jij het wel. Mijn moeder heeft jou altijd verwend. Ja, je bent een verwent jongentje.

JAN: Nou moet je eens even goed luisteren mannetje. Als er hier een verwend is dan ben jij dat! *(kwaad de deur gaat open, een koffer wordt binnen gezet door Ria en de deur gaat weer dicht.)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto